

Sladký život kurev / Whore's Glory / Whore's Glory

režie/ director : Michael Glawogger / Německo, Rakousko 2011 / 110 min.

scénář / screenplay: Michael Glawogger / kamera / photography: Wolfgang Thaler / hudba/music: Coco Rosie, PJ Harvey / účinkují / performers: Emma, Ning, Toh, Wat, Palm Mina, Jhorna

ceny / awards: Viennale 2012 – nejlepší kamera, nejlepší dokument

Režisér Michael Glawogger letos v dubnu bohužel předčasně zemřel při sbírání materiálu pro svůj nový globální dokument. *Sladký život kurev* je vrcholným dílem této Glawoggerovy natáčecí metody – fascinující pohled na tři různé země, tři různá náboženství, tři různé systémy provozování prostituce.

Sladký život kurev lze považovat za poslední díl trilogie globálních dokumentů Michaela Glawoggera, ve kterých se věnuje základním prvkům existence moderního člověka – globalizovanému životnímu stylu (*Megacities*, 1998), různým podobám lidské práce (*Dělníkova smrt*, 2005) a následně sexu. Snímek v určitých ohledech navazuje na dva předešlé filmy – Glawogger hlavní téma opět analyzuje prostřednictvím kapitol z různých zemí současného světa, přičemž každá země a každá epizoda představují odlišné detaily dané problematiky (v rakouském filmu tento Glawoggerův princip rozvíjejí další dokumentaristé jako Erwin Wagenhofer a Nikolaus Geyrhofer).

V některých ohledech se však *Sladký život kurev* od předešlých filmů liší – Glawogger nyní neskládá celek svého díla z mnoha dílčích kapitol, ale využívá, v umění tradiční, formu triptychu. V první části se dostáváme do globalizovaného Bangkoku, kde je výběr jednotlivých dívek podobný společenské hře (á la Bingo pro neukojené). Druhá část se odehrává v bangladéšském Faridpuru, kde se ve zbláznělých kulisách provozuje prostituce, která je (i díky nízké ceně) každodenní součástí života místních mužů (prostitutky se poněkud paradoxně stávají jakýmsi sekundárními manželkami). Poslední část je zasazena do mexického města Reynosa, kde se objevují především temné drogové a machistické akcenty.

Glawoggerův snímek se neklade za cíl „vyřešit problém prostituce“, nenajdeme v něm žádné analýzy ani žádné mluvící hlavy rozkládající svá moudra před velkou knihovnou – jeho dokument působí v prvním plánu především svojí vizualitou. Následně se dostává ke slovu kompozice celého filmu, s kterou souvisí klíčový motiv ústrojněho propojení nejstaršího řemesla a náboženství. Glawoggerův triptych není pouze o různých podobách prostituce, ale o různých podobách koexistence prostituce a náboženství (vzývání Buddhy v Thajsku, islámské akcenty v Bangladéši, kult Madony nejsvětější smrti v Mexiku).

Ve filmu se objevuje pouze jedna nesimulovaná sexuální scéna reálné soulože, která je v souladu s kompozicí triptychu zařazena do finální mexické části. Vyznění této scény je však veskrze tragikomické, jako diváci proto nečekejte vyvrcholení v jakémkoliv významu tohoto slova...

Jan Jílek